

POBOKI (1) ai

N sg f poboką.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie s.v. pobok sb.

Stykający się bokiem, sąsiadujący: Ná którym [morzu] leży Anglya Ízyroka/ Przy niey Szkocya fąsiádá poboka. KlonFlis Dv.

Cf [POBOCZNICZY], POBOCZNY

KW